

णात् । वृहस्पतिनायुक्तम् । “सूतके सूतके चैव अशौ आ-
 द्वभोजने । प्रवासादिनिचेषु हावयेन्न त्रहापयेत्” इति ।
 तथा स्नात्तले ऽपि पिण्डपितृयज्ञश्रावणोक्तकर्माश्रयुज्यादिकश्च
 नित्योहोमःकार्य एव । “सूतके तु ससृत्पत्रे स्नानार्चकर्म-
 कथम्भवेत् । पिण्डयज्ञं चरुं होमसगोत्रेण कारये-
 दिति” जातूकर्णस्मरणात् । यद्यपि साङ्गे कर्मण्यकर्तृत्व-
 न्नाथापि स्वद्रव्यागात्मकस्नानं स्वयङ्कुर्यात् तस्या-
 नन्यनिष्पाद्यत्वात् । अतएवोक्तम् । “श्रौते कर्मणि तत्कालं
 स्नातः शुद्धिमवाप्नुयादिति” । यत्पुनः “दानस्मृतियहोहोमः
 स्वाध्यायश्च निवर्त्तते” इति होमप्रतिषेधः । स कास्याभि-
 प्रायो वैश्वदेवाभिप्रायो वा व्यवस्थापनीयः” इत्यन्तेन ।
 संध्यादीनामभ्यपवादमाहापरार्केषुल्लस्यः “संध्यामिष्टिं चरुं
 होमं यावज्जीवं समाचरेत् । न त्यजेत् सूतके वापि त्यजन्
 गच्छेदधोद्विजः । सूतके सूतके चैव संध्याकर्म समाचरेत् ।
 मनसोच्चारयेन्मन्त्रान् प्राणायामसूते द्विजः” इत्युक्तु चन्द्रिका-
 यां जावालः “संध्यां पञ्च महायज्ञानैत्येकं सूतिकर्म च ।
 तन्मध्ये हापयेत्तेषां दशाहान्ते पुनः क्रियेति” यच्च संवर्तः
 “सूतके कर्माणां त्यागः संध्यादीनां विधीयते” यच्च विष्णु ०
 पुरा ० “सर्वकालसुप्रासा त्व संध्ययोः पार्थिवेष्यते । अन्यत्र
 सूतकाशौचविभ्रमात्तरभीतितः” इति तत् संपूर्णसंध्यापरम्
 “अर्घ्यान्ता मानसी संध्या कुशवारिविर्वर्जितेति” शुद्धिदीपे
 च्यवनोक्तेः पैठीनसिस्त्वत्त मन्त्रोच्चारणसम्याह “सूतके सावि-
 त्प्राज्ञं लिंप्रक्षिप्य सूत्र्यंध्यायज्ञमस्तु य्यात्” प्रयोगपरिजाते
 भरद्वाजोपि “सूतके सूतके कुर्यात् प्राणायाममन्त्रकम् । त-
 तथा मार्जनमन्त्रांस्तु मनसोच्चार्यं मार्जयेत् । गायत्रीं सम्यगु-
 च्चार्यं सूत्र्यायाध्यं निवेदयेत् । मार्जनं तु न वा कार्यसुपस्थानं
 न चैवहि” एवं भित्ताचरापरिजातादौ अशौचे संध्या-
 करणभेदस्योक्तेः गौडानां तदनाचरणमनाचार एव तस्य
 श्रौतत्वेन सृष्ट्या बाधातुचितत्वादिति दृष्टव्यम् ।
 “ग्रहणादावशौचापवादमाह व्याघ्रः “स्नानकर्मपरि-
 त्यागो राहोरन्यत्र सूतके इति” लैङ्गे “सूतके सूतके
 चैव न दोषो राहोर्दशने । तावदेव भवेच्छुद्धिर्यावन्मुक्तिर्न
 दृश्यते” प्रयोगपरिजाते “वृहस्पतिः “कन्याविवाहसंक्रान्तौ
 सूतकं न कदाचन” । महागुरुनिपातवर्षमध्ये कर्मविशेषेऽ-
 शौचम् । “स्नानं चैव महादानं स्वाध्यायं चाग्निर्तर्पणम् ।
 प्रथमावदे न कुर्वीत महागुरुनिपातने” हेमा ० सूतः ।
 महागुरुवचसाता पिता भर्ता च अतिगुरुगृहेऽन्ताः । “प्रमी-
 तौ पितरौ यस्य देहस्तस्याशुचिर्भवेत् । नापि देवं न वा पैतृया-

वत्पूर्णां न वत्सरः” देशे पु० अग्निर्तर्पणं लक्ष्मिमादि, न
 त्वाधानं तस्य प्रथमावदेऽपि विधानात् यथा “पितुः सपिण्डी
 करणं वार्षिकं सूतवासरे । आधानाद्युपसंप्राप्तावेतत्
 प्रागपि वत्सरात्” हेमा ० उश ० । अग्निर्तर्पणमित्यत्र अ-
 न्यतर्पणमिति शुद्धितत्त्वे पाठः । आधानादीत्यादिपदेन आ-
 वश्यकं वृद्धिनिमित्तमित्येवार्थोऽहणम् । आद्विकौसुद्यां देवी
 पु० “महातीर्थस्य गमनसुपवासव्रतानि च । संसत्सरे न कुर्वीत
 महागुरुनिपातने” एतदेकवाक्यतया प्रागुक्तवचने स्नानपदं
 कास्यतीर्थादिस्नानपरम् महादानसाहचर्यात् स्नाध्यायपद
 सपि कास्यवेदपारायणपरम् “तथैव कास्यं यत् कर्म वत्-
 सरात् प्रथमावदे” लघुहा ० वचनैकवाक्यत्वात् “महागुरु
 निपाते तु कास्यं किञ्चित् न चाचरेत् । आर्त्विज्यं
 ब्रह्मचर्यं च आहुं दैवयुतञ्च यत्” कालि ० पु० “सपिण्डी
 कारणाद्भूङ्क्तेः प्रेतः पार्वणभुग्भवेत् । वृद्धीष्टापूर्त्तयोग्यश्च गृ-
 हस्थश्च सदा भवेत्” मत्स्य पु० । वृद्धीत्यनेन वृद्धिनिमित्तक
 सपिण्डनाभावे नाधिकारीत्यर्थः गृहस्थश्च सदा भवेदित्यनेन
 गृहस्थोचितनित्यपञ्चयज्ञेष्वधिकारः । अतएव पितृमरणा-
 शौचोत्तरमेव वैश्वदेवाहुं विहितम् । एवं वृद्धिआह्वाभावे
 वर्षपर्यन्तं तत्तत्कर्मण्यशौचमिति स्थिते “प्रेत कर्माण्य-
 निवर्त्यं चरेन्नाभ्युदयक्रियाम् । आचतुर्थं ततः पुंसि पञ्चमे
 शुभदं भवेदिति” ज्योतिषवाक्यं शुभदमित्युक्त्या शुद्धार्थच-
 तुर्थाद्भक्तं व्यशौचोत्तरं प्रागस्त्यमात्रपरमेव । एतच्चाशौचं
 वर्षमध्ये आवश्यकं वृद्धीसपिण्डनाभावएव । “अर्वाक् संवत्-
 सरात् वृद्धौ पूर्णं संवत्सरेऽपि वा” इत्यादि सृष्ट्यनुसारेण
 आवश्यकं वृद्धिनिमित्तसपिण्डापकर्षं तु कास्यादिकर्मकरण-
 योग्यता । अत्र विशेषमाह लौगाक्षिः । “अन्येषां प्रेतकर्माणि
 महागुरुनिपातने । कुर्यात् संवत्सरादर्वाक् आहुंभेकं तु व-
 र्जयेत्” प्रेतकर्म दाहाद्यैकादशाहानां तत्वाशौचान्तरस्या-
 प्रतिबन्धकत्वात् “आद्यं आहुंमशुद्धोऽपि कुर्यादेकादशेऽह-
 नीति निष् ० सि ० धृतसूतेः । तेन एकं सपिण्डनं वार्षि-
 कादि च । एवं देवी ० पु० वचनेऽपि पैतृपदं पार्वणसपिण्डन-
 वार्षिकपरम् । अत्रापवादः साधवीये ऋष्य ० “पत्याः पुत्रस्य
 तत्पुत्रभ्रातृस्तत्तनयेषु च । स्नुषास्वस्रोश्च पितृश्च संघातमरणं
 यदि । अर्वागवदान्माहापितृपूर्वं सपिण्डमाचरेत्” लौगा ०
 “पत्नीपुत्रस्तथा पौत्रो भ्राता तत्पुत्रकाश्चपि । पितरौ च
 यदेकस्मिन् स्त्रियेरन् वासरे तदा । आद्यभेकादशे कुर्यात्
 त्रिपदे तु सपिण्डनम्” इदम् एकदिनमरणविषयमेव
 “महागुरुनिपाते तु प्रेतकार्यं यथाविधि । कुर्यात् संवत्-